

שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

[י"ד לפי קלח כחשאי]
[א"י פ"ג ס"ג ס"ד פ"ד]
ד"ג י"ג]

יב א ב ג ד ה ו ז
ח ט י י"א י"ב י"ג
י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח
י"ט כ ל מ נ ס ז ט

יג ה ט"ו ט"ז ט"ח
ט"ט כ"א כ"ב כ"ג
כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז
כ"ח כ"ט ל"א ל"ב
ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו
ל"ז ל"ח ל"ט מ"א
מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה
מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט
נ"א נ"ב נ"ג נ"ד
נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח
נ"ט ס"א ס"ב ס"ג
ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז
ס"ח ס"ט ס"א
ס"ב ס"ג ס"ד
ס"ה ס"ו ס"ז
ס"ח ס"ט

ל"ג
ל"ד
ל"ה
ל"ו
ל"ז
ל"ח
ל"ט
מ"א
מ"ב
מ"ג
מ"ד
מ"ה
מ"ו
מ"ז
מ"ח
מ"ט
נ"א
נ"ב
נ"ג
נ"ד
נ"ה
נ"ו
נ"ז
נ"ח
נ"ט
ס"א
ס"ב
ס"ג
ס"ד
ס"ה
ס"ו
ס"ז
ס"ח
ס"ט
ל"ג
ל"ד
ל"ה
ל"ו
ל"ז
ל"ח
ל"ט
מ"א
מ"ב
מ"ג
מ"ד
מ"ה
מ"ו
מ"ז
מ"ח
מ"ט
נ"א
נ"ב
נ"ג
נ"ד
נ"ה
נ"ו
נ"ז
נ"ח
נ"ט
ס"א
ס"ב
ס"ג
ס"ד
ס"ה
ס"ו
ס"ז
ס"ח
ס"ט

שימה מקובצת
[א] רועני דלא אבי
על שיידי רבתיב אה
חשירי :

נס"ו נ"ד ס"ב ס"ג
כ"ב נ"ל כ"א ד"ג
ד"ד כ"ה א"ח כ"כ
תק"ס כ"ח א"ח נ"ט
ל"ל כ"ט ו"ט כ"לית

ל"ג
ל"ד
ל"ה
ל"ו
ל"ז
ל"ח
ל"ט
מ"א
מ"ב
מ"ג
מ"ד
מ"ה
מ"ו
מ"ז
מ"ח
מ"ט
נ"א
נ"ב
נ"ג
נ"ד
נ"ה
נ"ו
נ"ז
נ"ח
נ"ט
ס"א
ס"ב
ס"ג
ס"ד
ס"ה
ס"ו
ס"ז
ס"ח
ס"ט

ל"ג
ל"ד
ל"ה
ל"ו
ל"ז
ל"ח
ל"ט
מ"א
מ"ב
מ"ג
מ"ד
מ"ה
מ"ו
מ"ז
מ"ח
מ"ט
נ"א
נ"ב
נ"ג
נ"ד
נ"ה
נ"ו
נ"ז
נ"ח
נ"ט
ס"א
ס"ב
ס"ג
ס"ד
ס"ה
ס"ו
ס"ז
ס"ח
ס"ט

ל"ג
ל"ד
ל"ה
ל"ו
ל"ז
ל"ח
ל"ט
מ"א
מ"ב
מ"ג
מ"ד
מ"ה
מ"ו
מ"ז
מ"ח
מ"ט
נ"א
נ"ב
נ"ג
נ"ד
נ"ה
נ"ו
נ"ז
נ"ח
נ"ט
ס"א
ס"ב
ס"ג
ס"ד
ס"ה
ס"ו
ס"ז
ס"ח
ס"ט

ל"ג
ל"ד
ל"ה
ל"ו
ל"ז
ל"ח
ל"ט
מ"א
מ"ב
מ"ג
מ"ד
מ"ה
מ"ו
מ"ז
מ"ח
מ"ט
נ"א
נ"ב
נ"ג
נ"ד
נ"ה
נ"ו
נ"ז
נ"ח
נ"ט
ס"א
ס"ב
ס"ג
ס"ד
ס"ה
ס"ו
ס"ז
ס"ח
ס"ט

ל"ג
ל"ד
ל"ה
ל"ו
ל"ז
ל"ח
ל"ט
מ"א
מ"ב
מ"ג
מ"ד
מ"ה
מ"ו
מ"ז
מ"ח
מ"ט
נ"א
נ"ב
נ"ג
נ"ד
נ"ה
נ"ו
נ"ז
נ"ח
נ"ט
ס"א
ס"ב
ס"ג
ס"ד
ס"ה
ס"ו
ס"ז
ס"ח
ס"ט

הגהות הב"ח
(א) ע"ו וז"ו ע"ה
וה"ה קט"ו נפ"ה
(ב) ו"ה ר"ס כ"ח מ"ה
ו"ס ס"א ס"ב ס"ג

שכמי הדם טוב כו' . חימה אחזי לא תני שכמי הדם טוב
בזכרים ונקבות וטלח הקן איש טוב אלא בנקבות :
בדרך כדרכ יהודה ס' . וה"ס אחזי אינטיך ריבוי לן
שנים דלי משום דכתיב על הארץ איש לא ליכחב
בדרך ולחוקק מעל הארץ ומיח על
הארץ אינטיך למעוטי נטר בשמים
אבל קסא דל"ט מאי פריך בצמוד
מלא קן בשמים הכי נמי דמחייב ומאי
קושא הא כתיב על הארץ ונראה
הפריך דקן בשמים נחייב במדקך ומעל
הארץ נמטט שנים כמה רחיה :

תא שמע
כתיב (הגלים י"ג) איך חלמרו לפני
עדי הרכס לפר י"ל דפשיטא דדוד
לעוף סהור היה מדמה עלמו וכן
(שם קד) כלפור נמלטה מפח
יוקשים (ישעיה נ"א) כלפרים טפות
וה"ס והא כתיב (הגלים פ"ד) גם לפר
מלאה בית דלירי נמי בטמא דלמו
סהור מלא טמא לא מלא ומיח
אפשר דמירי בטבור כדמוכח ס"פ
דקרא דכתיב ודוד קן לה ולפר
דוד הוא סהרה כדמוכח כ"ח
פריפות (לעיל דף ס"ג) והא דכתיב
(הגלים ק"ד) אשר שם לפרים יקנט
הסירה וגו' אפשר דכלל הסירה הם
כל הגמלים, ולפריס היינו סהרה :
טרפות

למה לי "מבי יקרא" נפקא בי יקרא פרמ למזומן ועוד "לפניך" למה לי? אלא
"לפניך" ל"איתויי שהיו לפניך ומדוד, בדרך כדרכ יהודה אמר רב דאמר רב
יהודה אמר רב 'מצא קן בים חייב בשילוח שנאמר "כה אמר ה' הנותן בים
דרך וגו'" אלא מעתה מצא קן בשמים דכתיב "דרך נשר בשמים" הכי נמי
דמחייב בשילוח הקן? "דרך נשר" איקרי דרך סתמא לא איקרי אמרי ליה
פפוצא לרב מתנה מצא קן בראשו של אדם מהו? אמר ר' אבהו על ראשו? וכן
משוה מן התורה מנין? בשנים הוא בש"ה המן מן התורה מנין? והתורה
אסרה מן התורה מנין? ואנכי הסתר אסתיר מדכי מן התורה מנין? דכתיב
"מר דודו" ומתרגמין מרא דכ"א? ואיהו שאינו מוזמן וכו' : ר' חייא ור'
שמעון דתני הדרסיאות וחד תני הדרסיאות מאן דתני הדרסיאות על שם
הדרום ומאן דתני הדרסיאות על שם מקומן, אמר רב כהנא לדידי חוין
וקיימן שיהיב דרי בפתי מלא ותיה קרא קרי קרי, היה חד מינייהו דלא
היה קרי קרי מירי, אמרה לת חבתה סמא אמרי קרי קרי, אמרה סמא,
אמרי מירי *בירי, אחיה ושחמה, *א"ד איש אמר לי [ר] חגינא מילין, מילין
ס"ד אלא אימא במילין : עוף טמא פמור מלשלא : מנה"ס [א"ד יצחק] דאמר
קרא "כי יקרא קן צפור לפניך" עוף משמע לן בין סהור בין טמא צפור
מהו. אשכחן דאי קרי צפור טמא לא אשכחן דאי קרי צפור חא שמע
"חבנית כל צפור כנף מאי לאו צפור" בין סהור בין טמא "כנף חגבים" לא יכריס
"צפור סהור, כנף טמא וחגבים ת"ש" החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף מאי
לאו "צפור" בין סהור בין טמא "וכנף חגבים לא, צפור סהור, כנף טמא וחגבים
חא שמע" כל צפור כל כנף מאי לאו כדמקשינן? לא כדמשינן חא שמע
ואתח בן אדם אמור לצפור כל כנף מאי לאו כדמשינן חא שמע
ובענפיה

יכול אף זה? כן? ת"ל ונתן את הערבי וגו'
חולין עד שיבאו לידי גובר אלא אי איתמר
הכי איתמר אמר רב המנונא הכל מודים
[?] בערכין דאע"ג דלא אמר "עלי" מצייב
דכתיב [?] ונתן את הערבי חולין הן בידך
עד שיבאו לידי גובר : חומר בכמי וכו' :
חזו רבנן [?] כי יקרא קו צפור לפניך מה ת"ל
לפי שנאמר "שלת השלח את האם ואת
הבנים תקח לך" יכול יחזור בהרים ובעיות
כדי שימצא קו : ת"ל "כי יקרא" במאורע
לפניך. קו"מ : צפור סהורה ולא טמאה
לפניך ברשות היחיד בדרך ברשות הרבים
באילנות מנין? ת"ל "בכל עץ", ובבורות שיחין
ומערות מנין? ת"ל "או על הארץ" וכי מאמר
אשופני לרבות כל דבר לפניך בדרך למה
לי? לומר לך מה הך שאין קנו בידך אף כל
שארין קנו בידך מכאן אמרו *יוני שובר
ויוני עלייה (ה) שהננו במפתיה ובבילות
*ואווזין ותרגולין שקנטו בפדום חייב
בשילוח אבל קנו בתוך הבית וכן יוני
הדרסיאות פמור משילוח אמר מ"ה הך
שארין קנו בידך אף כל שארין קנו בידך הא

למה לי "מבי יקרא" נפקא בי יקרא פרמ למזומן ועוד "לפניך" למה לי? אלא
"לפניך" ל"איתויי שהיו לפניך ומדוד, בדרך כדרכ יהודה אמר רב דאמר רב
יהודה אמר רב 'מצא קן בים חייב בשילוח שנאמר "כה אמר ה' הנותן בים
דרך וגו'" אלא מעתה מצא קן בשמים דכתיב "דרך נשר בשמים" הכי נמי
דמחייב בשילוח הקן? "דרך נשר" איקרי דרך סתמא לא איקרי אמרי ליה
פפוצא לרב מתנה מצא קן בראשו של אדם מהו? אמר ר' אבהו על ראשו? וכן
משוה מן התורה מנין? בשנים הוא בש"ה המן מן התורה מנין? והתורה
אסרה מן התורה מנין? ואנכי הסתר אסתיר מדכי מן התורה מנין? דכתיב
"מר דודו" ומתרגמין מרא דכ"א? ואיהו שאינו מוזמן וכו' : ר' חייא ור'
שמעון דתני הדרסיאות וחד תני הדרסיאות מאן דתני הדרסיאות על שם
הדרום ומאן דתני הדרסיאות על שם מקומן, אמר רב כהנא לדידי חוין
וקיימן שיהיב דרי בפתי מלא ותיה קרא קרי קרי, היה חד מינייהו דלא
היה קרי קרי מירי, אמרה לת חבתה סמא אמרי קרי קרי, אמרה סמא,
אמרי מירי *בירי, אחיה ושחמה, *א"ד איש אמר לי [ר] חגינא מילין, מילין
ס"ד אלא אימא במילין : עוף טמא פמור מלשלא : מנה"ס [א"ד יצחק] דאמר
קרא "כי יקרא קן צפור לפניך" עוף משמע לן בין סהור בין טמא צפור
מהו. אשכחן דאי קרי צפור טמא לא אשכחן דאי קרי צפור חא שמע
"חבנית כל צפור כנף מאי לאו צפור" בין סהור בין טמא "כנף חגבים" לא יכריס
"צפור סהור, כנף טמא וחגבים ת"ש" החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף מאי
לאו "צפור" בין סהור בין טמא "וכנף חגבים לא, צפור סהור, כנף טמא וחגבים
חא שמע" כל צפור כל כנף מאי לאו כדמקשינן? לא כדמשינן חא שמע
ואתח בן אדם אמור לצפור כל כנף מאי לאו כדמשינן חא שמע
ובענפיה

בניהם של יוני אודוס : וקיימא שית כרי דרי . ט"ו שורות : צפתי מלח . כל שורה ארכה כרוב מיל ואמין קרי קרי, חווי חווי, קרי
הוא לשון חרון, כיור הוא עבד כדאמר בעירובין (דף ע"ג) גבי בני גליל שאין מדקדקים בלשונם (ג) האוה דחתי לקמיה (דרכי ינאי)
[דריינא] דבעא למחר מרי קרי סבלא הויה לי ונגבוה ממני ואמרה מרי כיני סבלא הויה לי ונגבתי מין : סומא . שוטה בלא רחיה : אימא קרי .
כמו שאלו חמרים : אמרה לה . איך לחכמה : סומא וחמה קרי כיני . לאוהו שאלה קורא חווי עבד הוא על שהיה הוא עבד : חמוה . עבדים
שגשגו מעבדי אודוס ושחמוה : אמר לי ר' חנינא מילין . דברי רוח הן שלא דברו מעולם : מילין ס"ד . והאמר רב כהנא לדידי חווי לי
והרי רב כהנא מעיד על הדבר וחי לאו דקושטא הוא לא היה חומר : אלא במילין . על ידי כפפים מלומדות לדבר אותן עופות : עוף משמע
בין טמא וכו' . אי היה כתיב עוף היה משמע בין טמא בין סהור כדכתיב (דרכי יד) כל עוף טהור חללו וכתיב כל שרץ העוף טמא הוא לכם
וכתיב (ויקרא י"א) השקלו מן העוף : פ"ש . דהזכיר הכתוב שלא לעשות עבודה זרה דמות לפר וע"כ אומרים נמי מהיר ומהירא משמע מניה.
לא מלשון משמע בין טמאין בין סהורין, וכך לאוהו חגבים : לא, צפור סהורה . משמע מניה, וכך לאוהו חגבים : חא שמע .
החיה וכל בהמה רמש וצפור חגבים : חא שמע

יכול אף זה? כן? ת"ל ונתן את הערבי וגו'
חולין עד שיבאו לידי גובר אלא אי איתמר
הכי איתמר אמר רב המנונא הכל מודים
[?] בערכין דאע"ג דלא אמר "עלי" מצייב
דכתיב [?] ונתן את הערבי חולין הן בידך
עד שיבאו לידי גובר : חומר בכמי וכו' :
חזו רבנן [?] כי יקרא קו צפור לפניך מה ת"ל
לפי שנאמר "שלת השלח את האם ואת
הבנים תקח לך" יכול יחזור בהרים ובעיות
כדי שימצא קו : ת"ל "כי יקרא" במאורע
לפניך. קו"מ : צפור סהורה ולא טמאה
לפניך ברשות היחיד בדרך ברשות הרבים
באילנות מנין? ת"ל "בכל עץ", ובבורות שיחין
ומערות מנין? ת"ל "או על הארץ" וכי מאמר
אשופני לרבות כל דבר לפניך בדרך למה
לי? לומר לך מה הך שאין קנו בידך אף כל
שארין קנו בידך מכאן אמרו *יוני שובר
ויוני עלייה (ה) שהננו במפתיה ובבילות
*ואווזין ותרגולין שקנטו בפדום חייב
בשילוח אבל קנו בתוך הבית וכן יוני
הדרסיאות פמור משילוח אמר מ"ה הך
שארין קנו בידך אף כל שארין קנו בידך הא

למה לי "מבי יקרא" נפקא בי יקרא פרמ למזומן ועוד "לפניך" למה לי? אלא
"לפניך" ל"איתויי שהיו לפניך ומדוד, בדרך כדרכ יהודה אמר רב דאמר רב
יהודה אמר רב 'מצא קן בים חייב בשילוח שנאמר "כה אמר ה' הנותן בים
דרך וגו'" אלא מעתה מצא קן בשמים דכתיב "דרך נשר בשמים" הכי נמי
דמחייב בשילוח הקן? "דרך נשר" איקרי דרך סתמא לא איקרי אמרי ליה
פפוצא לרב מתנה מצא קן בראשו של אדם מהו? אמר ר' אבהו על ראשו? וכן
משוה מן התורה מנין? בשנים הוא בש"ה המן מן התורה מנין? והתורה
אסרה מן התורה מנין? ואנכי הסתר אסתיר מדכי מן התורה מנין? דכתיב
"מר דודו" ומתרגמין מרא דכ"א? ואיהו שאינו מוזמן וכו' : ר' חייא ור'
שמעון דתני הדרסיאות וחד תני הדרסיאות מאן דתני הדרסיאות על שם
הדרום ומאן דתני הדרסיאות על שם מקומן, אמר רב כהנא לדידי חוין
וקיימן שיהיב דרי בפתי מלא ותיה קרא קרי קרי, היה חד מינייהו דלא
היה קרי קרי מירי, אמרה לת חבתה סמא אמרי קרי קרי, אמרה סמא,
אמרי מירי *בירי, אחיה ושחמה, *א"ד איש אמר לי [ר] חגינא מילין, מילין
ס"ד אלא אימא במילין : עוף טמא פמור מלשלא : מנה"ס [א"ד יצחק] דאמר
קרא "כי יקרא קן צפור לפניך" עוף משמע לן בין סהור בין טמא צפור
מהו. אשכחן דאי קרי צפור טמא לא אשכחן דאי קרי צפור חא שמע
"חבנית כל צפור כנף מאי לאו צפור" בין סהור בין טמא "כנף חגבים" לא יכריס
"צפור סהור, כנף טמא וחגבים ת"ש" החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף מאי
לאו "צפור" בין סהור בין טמא "וכנף חגבים לא, צפור סהור, כנף טמא וחגבים
חא שמע" כל צפור כל כנף מאי לאו כדמקשינן? לא כדמשינן חא שמע
ואתח בן אדם אמור לצפור כל כנף מאי לאו כדמשינן חא שמע
ובענפיה

בניהם של יוני אודוס : וקיימא שית כרי דרי . ט"ו שורות : צפתי מלח . כל שורה ארכה כרוב מיל ואמין קרי קרי, חווי חווי, קרי
הוא לשון חרון, כיור הוא עבד כדאמר בעירובין (דף ע"ג) גבי בני גליל שאין מדקדקים בלשונם (ג) האוה דחתי לקמיה (דרכי ינאי)
[דריינא] דבעא למחר מרי קרי סבלא הויה לי ונגבוה ממני ואמרה מרי כיני סבלא הויה לי ונגבתי מין : סומא . שוטה בלא רחיה : אימא קרי .
כמו שאלו חמרים : אמרה לה . איך לחכמה : סומא וחמה קרי כיני . לאוהו שאלה קורא חווי עבד הוא על שהיה הוא עבד : חמוה . עבדים
שגשגו מעבדי אודוס ושחמוה : אמר לי ר' חנינא מילין . דברי רוח הן שלא דברו מעולם : מילין ס"ד . והאמר רב כהנא לדידי חווי לי
והרי רב כהנא מעיד על הדבר וחי לאו דקושטא הוא לא היה חומר : אלא במילין . על ידי כפפים מלומדות לדבר אותן עופות : עוף משמע
בין טמא וכו' . אי היה כתיב עוף היה משמע בין טמא בין סהור כדכתיב (דרכי יד) כל עוף טהור חללו וכתיב כל שרץ העוף טמא הוא לכם
וכתיב (ויקרא י"א) השקלו מן העוף : פ"ש . דהזכיר הכתוב שלא לעשות עבודה זרה דמות לפר וע"כ אומרים נמי מהיר ומהירא משמע מניה.
לא מלשון משמע בין טמאין בין סהורין, וכך לאוהו חגבים : לא, צפור סהורה . משמע מניה, וכך לאוהו חגבים : חא שמע .
החיה וכל בהמה רמש וצפור חגבים : חא שמע

גליון הש"ס
גבי דרך גזר איקרי .
כפין זה לעיל דף
ס"ג וקלמן דף ק"ג
פ"א כרסות דף ל"ב
עירובין דף כ"ב וזמא
דף י"א כ"ב דף כ"ג
פ"ב כרסות דף ל"ב
פ"ג כרסות דף ל"ב

[פ"ג כרסות דף ל"ב
ס"ה כרסות דף ל"ב]